

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องรักษ์เอกลักษณ์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องรักษ์เอกลักษณ์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดชลบุรี

1. ผลการประเมินหลักสูตร
2. ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการนำหลักสูตรบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องรักษ์เอกลักษณ์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดชลบุรีไปทดลองใช้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ผลการสอบวัดเจตคติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องรักษ์เอกลักษณ์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดชลบุรี

1. หลักสูตรที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพโดยใช้เทคนิคปยุซองค์วิเคราะห์ห้อยค์ประกอบ 3 ส่วน ของหลักสูตรปรากฏดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์หาค่า P.M. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรมีทั้งหมด 31 ข้อ พบว่าค่า P.M. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 13.81 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์การประเมินได้ว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรมีคุณภาพสูงหรือดีมาก

1.2 ผลการวิเคราะห์หาค่า P.M. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรมีทั้งหมด 35 ข้อ พบว่าค่า P.M. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 13.97 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์การประเมินได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรมีคุณภาพสูงหรือดีมาก

1.3 ผลการวิเคราะห์หาค่า P.M. ด้านการวัดและประเมินผลของหลักสูตรมีทั้งหมด 76 ข้อ พบว่าค่า P.M. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 10.16 ซึ่งแปลความหมายตามเกณฑ์การประเมินได้ว่า การวัดและประเมินผลของหลักสูตรมีคุณภาพสูงหรือดีมาก

เมื่อพิจารณาโดยรวมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่า P.M. เฉลี่ยเท่ากับ 12.59 ซึ่งแปลความหมายได้ว่า หลักสูตรนี้มีคุณภาพสูงหรือดีมาก

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 9 แผน เมื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระดับความคิดเห็น พบว่าผลการประเมินมีค่าความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00

ตอนที่ 2 ผลการนำหลักสูตรไปทดลองใช้

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับประชากร นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 31 คน โดยการวัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนเรื่องรักย์เอกลักษณ์ไทย ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักสูตรบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องรักย์เอกลักษณ์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และทำการทดสอบ หลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และทดสอบเจตคติที่มีต่อเอกลักษณ์ไทย ได้ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้หลักสูตร

การสอน	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{D}$	<i>t</i>	<i>P</i>
หลังการใช้หลักสูตร	31	12.70	3.95			
				4.25	17.68**	.000
ก่อนการใช้หลักสูตร	31	8.45	2.94			

** $p < .01$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 2 พบว่าจะคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้หลักสูตรเท่ากับ 8.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.94 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังใช้หลักสูตรเท่ากับ 12.70

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 สรุปได้ว่าจะคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้หลักสูตรสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ตารางที่ 3 แสดงระดับผลการประเมินทักษะการปฏิบัติงานการเรียนรู้หลักสูตรบูรณาการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องรักษ์เอกลักษณ์ไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดชลบุรี

ระดับคุณภาพ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
ดีมาก	31	100
ดี	-	-
พอใช้	-	-
ปรับปรุง	-	-
รวม	31	100

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนที่มีผลการประเมินทักษะการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีมาก
จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 100

เมื่อผู้วิจัยได้นำหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาทำการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 จำนวน 31 คน เสร็จสิ้นแล้ว ได้ให้กลุ่มนักเรียนดังกล่าวแสดงความคิดเห็นด้วยแบบวัดเจตคติ
ต่อเอกลักษณ์ไทยของหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลแบบวัดเจตคติต่อเอกลักษณ์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้
หลักสูตร

ข้อ ที่	หัวข้อความคิดเห็น	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	วัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่มีความควรแก่ การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	3.19	.48	ปาน กลาง	4.90	.30	มากที่สุด
2	เอกลักษณ์ไทยเป็นสิ่งที่มีความควรแก่ การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	3.29	.46	ปาน กลาง	4.90	.30	มากที่สุด
3	ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญสำหรับคนไทย ควรศึกษา และอนุรักษ์อย่างจริงจัง	3.16	.64	ปาน กลาง	4.77	.43	มากที่สุด
4	การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง เป็นการรักษาคุณค่าของภาษาไทย	2.74	.63	ปาน กลาง	4.81	.40	มากที่สุด
5	คนไทยทุกคนต้องพูดและอ่านภาษาไทย ให้ถูกต้องและชัดเจน	2.68	.54	ปาน กลาง	4.45	.62	มาก
6	การรับประทานอาหารไทย เป็นสิ่งที่มีความควรแก่การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	2.48	.68	น้อย	4.55	.57	มากที่สุด
7	รำไทย เป็นสิ่งที่มีความ ควรแก่การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	3.16	.64	ปาน กลาง	4.81	.40	มากที่สุด
8	การละเล่นไทยเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุน และอนุรักษ์ไว้	3.48	.57	ปาน กลาง	4.90	.30	มากที่สุด
9	การละเล่นริ้วขบวนของไทย เป็นสิ่งที่มีความควรแก่การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	2.45	.51	น้อย	4.84	.37	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ ที่	หัวข้อความคิดเห็น	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
10	ม้าก้านกล้วย และปิ่นก้านกล้วยเป็นของเล่น ไทย ที่มีคุณค่าควรแก่การศึกษาเรียนรู้ และ อนุรักษ์ไว้	2.42	.56	น้อย	4.71	.53	มากที่สุด
11	ข้าวมันส้มตำเป็นอาหารไทย เป็นสิ่งที่มี คุณค่าควรแก่การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	2.55	.62	ปาน กลาง	4.52	.63	มากที่สุด
12	ส้มตำโครีเป็นอาหาร ไทย เป็นสิ่งที่มียุคค่าควรแก่การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	3.74	.58	มาก	4.81	.40	มากที่สุด
13	เส้นก๋วยเตี๋ยว เป็นการแสดงพื้นเมือง เป็นสิ่งที่มียุคค่าควรแก่การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	3.1	.65	ปาน กลาง	4.81	.40	มากที่สุด
14	วันลอยกระทง เป็นสิ่งที่มียุคค่าควรแก่ การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	3.23	.62	ปาน กลาง	4.94	.25	มากที่สุด
15	อาชีพทำนาเป็นสิ่งที่มียุคค่าควรแก่ ควรแก่ การศึกษาเรียนรู้ และอนุรักษ์ไว้	2.52	.57	ปาน กลาง	4.81	.40	มากที่สุด
16	โรงเรียนควรส่งเสริมและ สนับสนุนการพัฒนา และอนุรักษ์เอกลักษณ์ไทย	3.26	.44	ปาน กลาง	4.74	.44	มากที่สุด
17	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ารำไทยเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ	3.61	.55	มาก	1.61	.84	น้อย
18	การละเล่นของไทย เป็นสิ่งที่น่าเบื่อ	3.81	.54	มาก	1.19	.60	น้อยที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ ที่	หัวข้อความคิดเห็น	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
19	อาหารไทยเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ	3.71	.69	มาก	1.06	.25	น้อยที่สุด
20	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นการน่าอาย ที่จะพูดภาษาไทยอย่างถูกต้อง	3.35	.66	กลาง	1.10	.30	น้อยที่สุด
				ปาน			
	รวม	2.84	.23	กลาง	4.76	.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า เจตคติต่อเอกลักษณ์ไทยของนักเรียนก่อนเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 2.84 ส่วนผลแบบวัดเจตคติต่อเอกลักษณ์ไทยของนักเรียนหลังเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 4.76

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อเอกลักษณ์ไทยก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

การสอน	N	$\bar{X}$	SD	$\bar{D}$	t	p
หลังการใช้หลักสูตร	31	4.76	.22			
				1.67	33.75**	.000
ก่อนการใช้หลักสูตร	31	2.84	.23			

** $p < .01$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 5 พบว่า เจตคติต่อเอกลักษณ์ไทยของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า เจตคติของนักเรียนก่อนเรียนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01